

mændene; de stemmer med de Normer, som vi har fulgt i vore Forslag til Ansættelsen af den foranderlige Del af Embedsmændenes Gager, og som vil fremgaa af det følgende.

ad § 11. Det er nødvendigt, at der tages Bestemmelse om, hvorledes det foranderlige Tillæg til Embedsmændenes Gager skal betragtes ved Pensionsberegning. Det forekommer os korrekttest, at det beregnes som uvis Indtægt efter Pensionslovens § 4, da det er en lovhjemlet Indtægt af uvis Størrelse.

ad § 12. Da vi antager, at Rigsdagen vil blive saa tidligt sammenkaldt, at den kan have tilendebragt sine Arbejder inden Jul, har vi ingen Betænkeligheder ved at foreslaa, at Kommissionens Arbejder skal begynde den 1. Januar 1858, hvorved det vil blive muligt at lade det nye System træde i Virksomhed med næste Finansaars Begyndelse.

Naar det saaledes fremsatte System skulde finde Anvendelse i hele den Udstrækning, som dets egen Hensigt medfører, maatte man ansætte en ikke ringe Del af Embedsmændenes og Bestillingsmændenes Løn som foranderlig. Det vil snart indses, at man ikke kan normere en for alle passende aliquot Del af Lønnen som foranderlig, idet Forskelligheden mellem de forskellige Embedsstillinger medfører, at hvad der passer for en, ikke passer for den anden. Vi er komne til den Anskuelse, at

den Del af Lønnen, som burde ansættes til en foranderlig Størrelse, i Almindelighed maatte være mellem Trediedelen og Halvdelen af den, saaledes at Halvdelen i Reglen tilfaldt de mindste Gager, Trediedelen de større, men at der i enkelte Tilfælde godt kunde være Omstændigheder til Stede, som gjorde det tilraadeligt at ansætte den noget større end Halvdelen eller noget mindre end Trediedelen. Denne Erkendelse er støttet paa en i det enkelte gaaende Analyse af, hvorledes et Menneskes eller en Families Nødvendighedsartikler er at klassificere, som vi ikke anser det for nødvendigt her at fremstille, da vort Forslag ikke gaar ud paa, at Systemet skal træde i Kraft i sin hele Udstrækning. Grunden hertil har vi ovenfor udviklet; vi anser det for at være i alle Maader tilraadeligt, at Statskassen ikke indlader sig paa at forvandle en betydelig fast Udgift til en foranderlig, førend den bedre end nu er i Stand til at overse Følgerne heraf, maaske ogsaa førend det har vist sig, om der kan tilvejebringes en foranderlig Indtægt, som kunde veje op mod den foranderlige Udgifts Fluktuationer. Derimod finder vi ikke, at der kan være nogen grundet Indvending imod, at en saadan mindre Del af den paatænkte Udgift til en almindelig Gageforbedring, som af os foreslaaet, ansættes til et foranderligt Beløb. En stor Mængde af de slettest lønnede Embeds- og Bestillingsmænd vil paa denne Maade kunne hjælpes, og Erfaring vil kunne vindes om, paa hvad Maade Systemet virker, og hvilke Fluktuationer Prisansættelserne vil blive underkastede.